

תת"ע 7201/03/15 - מדינת ישראל נגד אליהו בן שטרית

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7201-03-15 מדינת ישראל נ' אליהו בן שטרית
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

נגד
אליהו בן שטרית

הכרעת דין

החלטתי להרשיע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

האישום

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מייחס לו עבירה של קיפוח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך בשל עקיפת שיירת כלי רכב, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

בתחילת דיון ההוכחות שהתקיים ביום 8.7.15 תוקן כתב האישום ברשות וצורפה לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות.

האשמה

הנאשם הואשם בכך שביום 30.11.14 נהג ברכב פרטי בכביש 437 בצומת מישור אדומים. נטען כי הנאשם התכוון לפנות שמאלה בצומת ולשם כך עקף שורה ארוכה של כלי רכב שעמדו בנתיב השמאלי על מנת לפנות שמאלה. הנאשם בקש להידחף לנתיב השמאלי קרוב לתחילת התור ולצומת ובכך חסם את נתיב נסיעתו.

שוטר שהיה במקום הורה לנאשם לנסוע ישר ואולם הנאשם התעלם מבקשתו השתלב לתוך הנתיב השמאלי ופנה שמאלה, שם ניתן לו הדוח.

תגובת הנאשם שנרשמה בדוח: "אתה מחליט את מי לשחרר יש לי קשרים במשטרה אני אפנה לשוטר מהימ"ר. יש לי עורך דין משם שוטר אני אדאג שהוא יכנס בך. אני אדאג שיוציאו אותך לכמה ימי חופשה אתה יצאת אלי עם טלית אח"כ לא תגיד שאני בצעתי את העבירה. אני יצאתי ממישור אדומים. והערבים לא נותנים לנו להיכנס. לא עשיתי שום עבירה אל תדאג יש לי הרבה קשרים".

העובדות והמחלוקת

הנאשם פנה ימינה לכביש 437 וביקש להשתלב מהנתיב האמצעי לנתיב השמאלי מבין שלושה נתיבים כדי לפנות שמאלה בצומת מרומזרת.

הפניה שמאלה מותרת מהנתיב השמאלי בלבד.

בנתיב האמצעי מסומן חץ המורה ישר ושמאלה ולאחריו מסומנים חיצים המורים נסיעה ישר.

על פי החיצים המסומנים על הכביש ההשתלבות מהנתיב האמצעי לנתיב השמאלי מותרת עד החץ המתיר נסיעה ישר ושמאלה שכן אחריו ישנם חיצים המורים על נסיעה ישר בלבד.

במועד ביצוע העבירה היה הנתיב השמאלי עמוס מאוד באופן שהקשה על הנוסעים בנתיב האמצעי להשתלב בו.

במועד ביצוע העבירה ביצע את העבירה אדם נוסף אשר נעצר על ידי השוטרים ולא נרשם לו דו"ח.

לטענת המאשימה הנאשם השתלב בנתיב השמאלי אחרי החץ המורה ישר השמאלה בסמוך לצומת.

לטענת המאשימה השוטרים אשר הבחינו ברכב הנאשם מתכוון להשתלב שמאלה בניגוד לחץ הורו לו להמשיך בנסיעה ישר אך הוא לא ציית להוראתם. רק לצרכי הכיפת העבירה הורו לו השוטרים לאחר מכן לפנות שמאלה.

השוטרים בחרו לתת לנאשם דוח ולשחרר את האדם הנוסף ללא רישום דו"ח כיון שעל פי נוהל משטרת אסור להם לטפל באזור ביותר מרכב אחד בו זמנית.

לגרסת המאשימה השוטרים בחרו לטפל בנאשם כיון שלא ציית להוראתם להמשיך ישר ולאור התנהגותו כלפיהם.

לטענת הנאשם הוא התכוון לעבור לנתיב השמאלי במקום מותר לפני החץ המורה ישר ושמאלה ולא אחריו. לטענתו השוטרים כלל לא הורו לו להמשיך ישר אלא לפנות שמאלה ולעצור בצד ולכך ציית. לטענתו בתחילה הוזרז על-ידי אדם עטור בתפילין ובטלית בסימון יד, אך כלל לא זיהה שמדובר בשוטר.

לטענת הנאשם העובדה כי במועד ביצוע העבירה היה אדם נוסף שביצע את העבירה אך לא נרשם לו דו"ח מעידה על אכיפה סלקטיבית ואפליה בשל כך שהאדם הנוסף שנעצר היה שוטר.

לטענתו כעסו על כך שהשוטרים עצרו אותו ולא את האדם הנוסף הובילה לכך שרשמו כנגדו דוח תוך שאחד השוטרים מנבל את פיו ומגדף.

הראיות

מטעם המאשימה העידו השוטר רס"מ דוד עופר (להלן: "השוטר דוד") והשוטר שאול גסול (להלן: "השוטר שאול").

כן הוגשו הודעת תשלום קנס שנרשם על ידי השוטר דוד (ת/1) ומזכר נלווה לדוח תנועה שנרשם ע"י השוטר שאול (ת/2).

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ומר חי ציון דוד ובהסכמה הוצג סרטון של הצומת נשוא כתב האישום.

בדו"ח ת/1 וכן בעדותו העיד השוטר דוד כי ישב ליד הנהג והבחין במראה מרחק של כ-2 מטר מהצומת ברכב הנאשם עוקף את כל השיירה שעמדה בכביש 1 והמתניה לפנות שמאלה בכביש 437 ומנסה להידחק בין כלי הרכב לפני הרמזור .

הוא יצא מהרכב עטוף בטלית ותפילין הציג עצמו כשוטר, והזהיר את הנאשם לבל יפנה שמאלה וביקש שיעזוב את המקום וימשיך בנסיעה ישר על פי החיצים המסומנים על פני הדרך. הנאשם אמר לו כי לא יעשה כך ויפנה שמאלה. דוד הזהירו כי אם יעשה כן יקבל דו"ח. הנאשם פנה שמאלה ועצר אחרי הפניה שמאלה בצד ונרשם לו דוח (פרוט' עמ' 4 ש' 19-25).

השוטר דוד העיד כי לא היה באמצע התפילה אלא בסיומה (פרוט' עמ' 5 שורה 29 , פרו' עמ' 6 שורה 22).

השוטר דוד לא זכר בוודאות אם היה אדם נוסף שעבר את העבירה באותה שעה במקום, אך לא שלל את האפשרות. לדבריו אם שחרר את האדם השני עשה כן כי בהתאם לנוהל משטרתי של עבודה בכביש המקביל לשטחים הפלסטינאים על פיו עובדים באזור "פר רכב אחד" (פרוט' עמ' 7 שורה 3).

לדבריו, הסיבה לכך שהוחלט לאכוף את העבירה דווקא כנגד הנאשם היא שניתנה לו הזדמנות מלכתחילה להימנע מביצוע העבירה ולהמשיך ישר, אך הוא המשיך בביצוע העבירה (פרוט' עמ' 7 שורה 5) וכן מכיוון "שהוא לא חסך במילים ואף מגביר במילים הוחלט לדווח" (פרוט' עמ' 7 שורה 11).

השוטר דוד הסביר כי נתן לנאשם דוח כיוון שקבל הזדמנות קודם לכן. לדבריו הוא לא קלל את הנאשם או כל אדם אחר. (פרוט' עמ' 8 ש' 15-18).

השוטר דוד לא זוכר אם הזהיר את האדם השני לבל יפנה וימשיך ישר. (פרוט' עמ' 7 ש' 18).

עמוד 3

השוטר שאול העיד כי, הנאשם ניסה להידחק בין המכוניות שעמדו בתור ומשלא הצליח להידחק חכה עד שיהיה אור ירוק ברמזור כדי להיכנס. (פרוט' עמ' 9 ש' 11-12).

עוד העיד כי בתחילה עצרו במקום עם הניידת הסמויה רכב אחר שביצע את אותה עבירה במקום. הוא ירד מהרכב פנה אליו ובקש ממנו את הרישיונות ונתן לו הוראה לפנות שמאלה ולעצור בצד. תוך כדי הטיפול בו הגיע למקום גם רכב הנאשם שהתכוון לבצע את אותה עבירה. (פר' עמ' 9 ש' 14-20).

הוא והשוטר דוד הסבירו לנאשם שהוא מבצע עבירה ובקשו ממנו להמשיך ישר לצומת הבאה לעשות פרסה ולקחת ימינה ואז לפנות לכביש שאליו הוא רוצה לנסוע. לאחר שסירב לנסוע ישר הורו לו לעצור בצד (פרו' עמ' 9 ש' 31, עמ' 10 ש' 2).

על פי עדותו הנאשם ניסה להשתלב באזור שלפני הצומת עצמו קרוב למרכז הצומת אך לא זכר מה המרחק בדיוק (פרו' עמ' 9 שורה 22 פרו' עמ' 10 שורה 8).

השוטר שאול טען בעדותו כי הסיבה לשחרור האדם השני הייתה כי לא היה משהו חריג מולו והכחיש כי הסיבה לכך שאותו אדם עמד שם עם נשק.

במזכר נלווה לדו"ח תנועה ת/2 כתב השוטר שאול כי הבחין ברכב הנאשם שנסע מאחורי הניידת מבצע את העבירה, השוטר דוד יצא לרכב הנאשם ובקש ממנו להמשיך ישר ולא יקבל דו"ח. הוא כתב שעמד ליד הנאשם כשהנאשם סירב להוראת השוטר דוד ואמר שלא יסע ישר. כמו כן ציין במזכר כי במהלך רישום הדו"ח הנהג איים על השוטר דוד שיתבע אותו, ידווח עליו, יגרום לו נזק מקצועי וכל זאת כיוון שהוא מכיר שוטרים.

הנאשם בחר להעיד. על פי עדותו, הוא פנה ימינה ממישור אדומים ובקש להשתלב בנתיב השמאלי שהיה מאוד עמוס. לטענתו הוא בקש להשתלב לפני החץ הכפול המורה ישר ושמאלה (פרו' עמ' 12 ש' 10-12).

כשנשאל איך הדברים מתיישבים עם גרסת השוטרים שהיו קרובים לצומת, השיב: "הצומת לא ארוכה אל תגזימו, כל הצומת כביש של איזה 70 מטר. גם הם ניסו להשתלב, נראה לי שהשוטרים היו טיפה אחרי החץ הכפול. היו לפני ורכב אחרים ואחרי זה אני..." (שם ש' 15-17).

על פי עדות הנאשם כשבקש להשתלב ראה שמהרכב העומד לפני הרכב שלפניו יוצא אדם עטוף בתפילין וצועק על נהג הרכב שלפניו. הנאשם טען כי לא שמע את דבריו היות ורכבו היה סגור והמזגן פעל אך הבחין בו כשהוא משתולל. עוד העיד כי לא זיהה שמדובר בשוטר היות והיה עטוף בטלית ובתפילין (פרוט' עמ' 12 ש' 24-25).

אח"כ התקרב גם אליו וסימן לו בידו תנועת אזהרה וחזר לרכב.

לדברי הנאשם, הוא החל להשתלב עם רכבו עם שני גלגלים שמאליים לתוך הנתיב השמאלי ואז יצא לדבריו הנהג מהרכב שהיה במדי משטרה לקח ממנו רישיונות והורה לו לנסוע אחריו ולעמוד בצד אחרי הפניה שמאלה.

לאחר שפנה הנאשם שמאלה שוחח עם האדם הנוסף שעצרו השוטרים ואותו אדם אמר לו שהוא שוטר ונותנים לו דוח.

לדברי הנאשם, לאחר מכן מסר אחד השוטרים את הרישיונות חזרה לאדם השני שעצרו, לא רשם לו דוח והוא הלך. הנאשם התלונן שגם אותו צריך לשחרר ואם שניהם עשו את אותה עבירה יש לתת דו"ח לשניהם.

על פי עדותו השוטר צעק ואיים עליו והוא בתגובה אמר לו "אל תדאג גם לי יש אנשים" (פרוט' עמ' 11 ש' 12).

הנאשם לא הסכים לטענת המאשימה כי למעשה הוא מודה בביצוע העבירה אך טוען לאפליה בינו לבין האדם הנוסף שעצרו השוטרים (שם עמ' 12 ש' 1).

העד חי ציון דוד (להלן: "ציון") הוא האדם הנוסף אותו עצרו השוטרים לאחר שהשתלב בנתיב השמאלי בניגוד לחץ ושחרר ללא רישום דו"ח. ציון הינו עד ניטרלי.

על פי עדותו יצא ממישור אדומים ופנה ימינה והיה צריך להשתלב שמאלה לכיוון נה יעקב. לדבריו הנתיב השמאלי היה עמוס אך הוא היה חייב להשתלב שמאלה ולא היתה דרך אחרת להשתלב אלא כפי שהשתלב. מאחוריו צעק לו שוטר מניידת מזדה לעצור בצד ובקש פרטים ורישיונות. הוא התנצל והסביר מה היה (פרוט' עמ' 14 שו' 13-16).

ציון לא זכר שיחה עם הנאשם ואמר שהוא אינו שוטר אלא מאבטח ואכן היה באותו יום עם נשק. כשנשאל מדוע לא קבל דוח אמר "באתי בצורה מנומסת, התנצלתי והודיתי בטעות שלי" (פרוט' עמ' 15 ש' 2).

ציון הודה כי הוא עצמו עשה טעות וניסה להשתלב במקום שאסור לפנות ממנו שמאלה. (פרוט' עמ' 15 ש' 9). בעדותו אמר שאף הנאשם עשה את אותה הטעות (שם פרוט' עמ' 15 שו' 12-13).

ציון לא זכר שהשוטרים הורו לו להמשיך ישר אלא לעצור בצד אחרי שפנה שמאלה (פרוט' עמ' 15 ש' 19-23). ציון לא זכר כי היה דין ודברים בינו לבין הנאשם (שם עמ' 14 ש' 25-26).

עיון:

הכרעה עובדתית:

עדויות השוטרים דוד ושאל, היו בהירות ומהימנות וניכר היה כי אין להם כל רצון להחמיר עם הנאשם. ניתן ללמוד על כך גם מהעובדה שהם לא כללו בדוח שנרשם לנאשם עבירה של אי ציות לשוטר אלא עבירה של הפרעה לתנועה בלבד.

הם העידו לפי מיטב זיכרונם ולהתרשמותי בקשו להעביר לבית המשפט דיווח אמיתי וכן של האירועים נשוא כתב האישום.

השוטרים דוד ושאל העידו באופן דומה על האירוע נשוא כתב האישום ולא היו בעדותם סתירות.

עמוד 5

על פי עדותם במקום הסמוך לקו הצומת ולרמזור הם עצרו את הניידת הסמויה בה נסעו היות ונהג אחר (העד ציון) בקש להשתלב בנתיב השמאלי בניגוד לחץ. השוטר שאול פנה לציון והורה לו לעצור בצד לאחר הפניה שמאלה. באותו זמן הבחין השוטר דוד שסיים להתפלל שחרית ועדיין היה עטור בתפילין ומכוסה בטלית במראה בנאשם שנעמד אחרי רכבו של ציון מתכוון לסטות לנתיב השמאלי בניגוד לחץ. הוא יצא מהניידת והורה לנאשם להמשיך בנסיעה ישר תוך שהוא הזדהה כשוטר.

השוטר שאול הבחין בדברים היות והוא עמד בסמוך למקום ולקח רישיונות מציון.

הנאשם לא ביצע את הוראת השוטר דוד וביקש לפנות שמאלה. לאחר שלא ביצע את הוראת השוטר דוד פנה אליו השוטר שאול ובקש רישיונות והורה לו לעצור בצד אחרי הפניה שמאלה.

אני מאמינה לשוטרים כי עצרו בסמוך לצומת. יצוין כי דוד רשם בדו"ח ת/1 כי הניידת הייתה במרחק 2 מטרים מהרמזור ואין חולק כי רכב הנאשם עמד שני כלי רכב אחריה.

השוטרים בחרו להמשיך בטיפול בנאשם ולא בציון שביצע אף הוא את אותה עבירה משתי סיבות האחת היא שלנאשם ניתנה הזדמנות להמשיך ישר ולא לקבל דוח, והשנייה היות ולפי הנוהל המשטרתי, מסיבות ביטחוניות אסור לעצור במקום זה יותר מרכב אחד בו זמנית.

לאחר שחרורו של ציון התפתח דין ודברים בין השוטר דוד לבין הנאשם בו הנאשם אמר לדוד שיפעיל שוטרים שהוא מכיר במשטרה ויפגע בעתידו המקצועי.

העיד בפני ציון שהינו עד נטרלי שהיה עד לאירוע.

ציון העיד כי ביצע את העבירה. הוא העיד כי פנה שמאלה בניגוד לכיוון החץ וכי הנאשם בצע עבירה דומה. בניגוד לדברי הנאשם הוא לא ראה השתוללות של מי מהשוטרים.

עדותו של ציון מתיישבת עם גרסת השוטרים.

אני מעדיפה את עדותיהם של השוטרים ואת עדותו של ציון שהינו עד נטרלי על פני עדותו של הנאשם בנושאים שבמחלוקת.

סבורה אני כי ככלל הנאשם בקש לגמד את מעשיו ולהפריז במעשיהם של השוטרים כדוגמה לכך תיאר את השוטר דוד כמי שגידפו ואת עצמו כמי שרק התגונן ובשל כך אמר ש"אל תדאג גם לי יש אנשים" (פרוט' עמ' 11 ש' 12).

בחקירתו הנגדית אף טען שאמר את הדברים באופן מרוכך בהרבה "איך אתה יוצא וצועק עלינו עם תפילין". (פרוט' עמ' 14 ש' 1)

אני סבורה כי גרסת הנאשם שבקש על פי עדותו להשתלב בדיוק במקום בו סומן על הכביש החץ הכפול המורה ישר ושמאלה, אינה כנה וכי ניסיונו לתאר את אורכו של הנתיב השמאלי מהמקום בו סומן על הכביש חץ ישר ושמאלה כקצר נועדה להרחיק אשמה.

טענה זו אינה מתיישבת עם הסרטון שהוצג בדיון בו ניתן להתרשם כי יש לפחות 100 מטר בין מקום ההתפצלות לצומת.

אשר לכן אני קובעת כי הנאשם בקש להידחף לנתיב השמאלי מתוך הנתיב האמצעי במקום הסמוך לצומת אחרי החץ המסמן ישר ושמאלה במקום בו החיצים המסומנים על הכביש מתירים נסיעה ישר בלבד.

באשר להוראת השוטר דוד לנאשם להמשיך בנסיעה ישר.

שני השוטרים העידו על כך שדוד הורה לנאשם להמשיך בנסיעה ישר ולעשות פניית פרסה בצומת הבאה ובכך להימנע מביצוע העבירה. שני השוטרים העידו על סירובו של הנאשם לציית להוראתם. שאול אף רשם במזכר ת/2 כי עמד ליד הנאשם בעת שסירב. אף הנאשם הודה כי השוטר דוד סימן לו סימן אזהרה בידו, אך לטענתו חלונות הרכב שלו היו סגורים ומזגן פעל ולכן והוא לא שמע את דבריו. אין כל הגיון בטענה זו ולטעמי מדובר בהיתממות גרידא, האדם הסביר בנסיבות דומות היה פותח את החלון ובודק במה דברים אמורים.

הוראת השוטרים ניתנה בשעה שטרם השלים הנאשם את העבירה ובעודו בנתיב האמצעי. לאחר קבלת ההוראה להמשיך ישר הוא המשיך להשתלב בנתיב השמאלי ורק לאחר מכן נתנה לו הוראה לעצור בצד לאחר הפניה שמאלה.

אני מקבלת את טענת הנאשם כי לא היה מודע לכך שמדובר בשוטרים. העובדה כי השוטר שאול יצא מהרכב וטיפל בציון כשהוא לבוש במדים, מסבירה מדוע דוד יצא כשהוא עודנו עם טלית ותפילין ופנה לטפל ברכב הנאשם שנעמד אחריו. באותו זמן היו שני שוטרים מחוץ לניידת, כשאחד מהם לבוש במדים. אני מקבלת את גרסת הנאשם כי לא הבין שמדובר בשוטר. עוד אציין כי דוד ציין מפורשות גם בעדותו ובת/1 כי הציג עצמו כשוטר בפני הנאשם. השוטר שאול ציין מפורשות בת/2 כי הוא עמד ליד רכב הנאשם כשסירב להמשיך בנסיעה ישר.

אני קובעת כי הנאשם ידע שדוד ושאל שוטרים ולא ציית להוראתם להמשיך בנסיעה ישר ולא לבצע עבירה .

יצוין כי המדובר בהוראה חוקית של שוטרים הנוגעת לצורך להסדיר התנועה בהתאם להוראות סעיף 23 לתקנות [והשוו ע"פ(י-ם) 2482/08 עיסא נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 18.1.09)].

האם האופן בו בקש הנאשם להשתלב בנתיב השמאלי הינו אסור?

קבעתי כי הנאשם סטה שמאלה לנתיב השמאלי במקום הסמוך לצומת מקום בו מסומנים על הכביש חיצים לנסיעה ישר אחרי המקום בו מסומנים חיצים ישר ושמאלה.

אני מקבלת את גרסת הנאשם שלא נסתרה כי הנתיב השמאלי היה עמוס מאוד והיה קושי להשתלב בו. אולם לא סביר כי בנסיבות אלה יבקש הנאשם להשתלב דווקא בסמוך לצומת. יצוין כי לפי הסרטון שהציג ב"כ הנאשם ניתן לראות בבירור כי מהמקום בו פנה ימינה ועד לצומת דנן הייתה כברת דרך ארוכה שבה יכול היה הנאשם לנסות ולהשתלב לנתיב השמאלי, ולכל הפחות לפני הפיצול הסימנים על הכביש, כדי לגרום להפרעה פחותה לנוסעים ישר בנתיב האמצעי. העובדה שהנאשם בקש לעקוף את כל טור הרכבים ולהשתלב שמאלה בסמיכות לרמזור הינה בלתי מקובלת.

יפים לכאן דברי כב' השופטת ורד בתת"ע (ת"א) 29833/08 מדינת ישראל נ' שני, לא פורסם (מיום 9.1.12):

" אם ביקשה הנאשמת לפנות ימינה לשדרות רוקח היה עליה לסטות ימינה במקום בו הסתיים טור הרכבים שנסע בנתיב הימני ביותר. אם לא ניתן היה לסטות לנתיב הימני ביותר עקב היותו עמוס ברכבים היה על הנאשמת לעצור בנתיב בו נסעה בסמוך לסיום התור ולהמתין עד שהנתיב יתפנה מעט ויתאפשר לה לסטות לעברו.

לא ניתן לקבל את הטענה כי מי שנוסע בנתיב המיועד לנסיעה לכיוון ישר רשאי לסטות ימינה בכל עת כפי שיחפוץ. מי שיעשה זאת יקומם עליו בצדק את הנהגים הממתינים בנתיב הימני אשר יאלצו להמתין עוד ועוד כל אימת שרכב כלשהו יסטה ימינה על מנת להשתלב בתוך השיירה. ההתנהגות זו הינה בגדר קיפוח זכותם של הנהגים הנוסעים כחוק בנתיב הימני."

הוראת השוטרים לנאשם בנסיבות אלו להמשיך בנסיעה ישר הייתה מחויבת הנסיבות כדי למנוע הפרעה לתנועה, וכך היה על הנאשם לנהוג אף ללא הוראה מהשוטרים אם לא עלה בידו עוד קודם לצומת למצוא דרך להשתלב בנתיב השמאלי, כדברי כב' השופטת פראג בתת (ת"א) 20174/02 מדינת ישראל נ' ברכב, לא פורסם (מיום 20.5.02):

"הנאשמת לא הרימה את הנטל, המוטל על כתפיה. היא לא נקטה באמצעי כלשהו למניעת העבירה. הנאשמת, שהבחינה כי שני הנתיבים לפנייה שמאלה עמוסים עד הצומת הקודמת, לא הייתה אמורה לחצות את הצומת הקודמת, אלא להמתין עד שתוכל לחצות, ולהשתלב בנתיב הנכון. לחלופין, באם לא הבחינה בכך טרם חצייתה את הצומת, הרי שעה שמצאה עצמה בנתיב המיועד לנסיעה ישר, היה עליה להמשיך ישר, ולא לגרום לעיכוב והפרעה לתנועה כולה.

אכן נסיעה ישר הייתה מסיטה את הנאשמת ממחוז חפצה. היא הייתה נאלצת לחזור על עקביה או לנסוע בדרך חלופית, מכל מקום, הגנת הצורך לא קמה לה."

משכך אני קובעת כי הנאשם עבר עבירה של קיפוח זכות נהגים אחרים לשימוש בדרך .

האם מדובר באכיפה סלקטיבית

ראשית איני סבורה כי מניעים אישיים הובילו את השוטרים לרשום לנאשם דוח ולהעדיף את המשך הטיפול בו על פני הטיפול בציון. אני מקבלת את ההיגיון בדבריו של השוטר דוד כי משניתנה לנאשם הזדמנות להמשיך בנסיעה ישר והוא בחר להמשיך בביצוע העבירה הרי שמדובר במקרה חמור יותר.

לאור הנוהל הביטחוני האוסר על טיפול בשני כלי רכב בו זמנית היה על השוטרים לבחור בין טיפול בנאשם לבין טיפול בציון. אני סבורה כי בחירתם של השוטרים לטפל בנאשם הן לאור העובדה שנתנה לו הזדמנות להימנע מביצוע העבירה והן לאור התנהגותו הייתה סבירה, הגיונית ובוודאי שלא שרירותית או מפלה.

עוד יצוין כי אין לומר כי בכל אירוע בו נאשם מסרב להוראות שוטר כי רישום הדוח נובע מיריבות אישית שצמחה עקב כך בין הנאשם לשוטר ושיש בכך כדי להפחית מאמינות השוטר. [וראו תת"ע (י-ם) 2235-09-10 מדינת ישראל נ' מגיד, לא פורסם (מיום 1.12.10)]

ושב יודגש כי השוטר דוד רשם דוח הכולל עבירה של קיפוח המשתמשים בדרך וזאת על אף שהאירוע מלמד על עבירה נוספת של אי ציות לשוטר. דבר המחזק את מסקנתי שרישום הדוח לא נערך על רקע של מניעים אישיים או פגיעה בכבודו של השוטר.

ייאמר כי ככלל בחינת טענה של "אכיפה סלקטיבית" אינה על בסיס בחירה נקודתית של שוטר לרשום דוח לאחד על פני אחר, אלא למדיניות משטרתית של אכיפה בררנית כלפי קבוצות או מקרים מסוימים.

במקרה שבפני מדובר במקרה פרטני בו היה על השוטרים לטפל במקרה אחד והעדיפו לטפל בנאשם מנימוקים סבירים ועיניניים.

אשר על כן הטענה בדבר האכיפה הסלקטיבית נדחית.

אני קובעת כי הנאשם בצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ואני מרשיעה אותו בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ו, 8 באוקטובר 2015, במעמד הצדדים.